

Inspiradors

Els nostres fills estan aprenent constantment de nosaltres

De vegades aprenen el que han de fer, però en altres ocasions aprenen el que no volen fer.

Els nostres fills i filles sempre ens estan observant. De vegades un diria que no ho sembla, però no t'equivoquis, sempre, sempre, ens observen. Som el seu referent, per allò bo i per allò no tant bo.

De la mateixa manera nosaltres sempre, sempre, estem comunicant. Sí, sempre. De fet és totalment impossible no comunicar res. No em creus? Et proposo que ho intentis. Intenta no comunicar res i veuràs que com a molt el que estàs fent és comunicar que no vols comunicar res.

I és que tenim una percepció extraordinària perfectament preparada per captar el detall més ínfim de la comunicació del nostre interlocutor.

Et proposo un exercici per ser conscients de com comuniquem. Durant un parell de dies observa't des de fora. Sí, ja sé que és una mica estrany, però intenta-ho. Prova a observar-te com si mai t'haguessis vist, com si fossis un desconegut per tu mateix. Observa't tot analitzant què fas i què dius amb la mirada d'un desconegut, d'un explorador que vol conèixer el seu interlocutor.

Què veus? Com et veus? Què et crida l'atenció?

Molt bé. Ara voldria que t'observessis com si fossis el teu fill o filla. Mira't amb els seus ulls, amb els d'un adolescent. Fes un esforç d'empatia. Què sentiries si et despertessin com tu despertes els teus fills? Què pensaries si et responen com tu respons els teus fills? Que esperaries de tu si fossis el teu fill?

Què creus que veu? Com et veu? Què creus que li crida l'atenció? De fet, et proposo que t'asseguis amb ell i li demanis. Pregunta-li què veu quan et mira. No reaccionis a les seves paraules, escolta-les amb paciència. Potser no té raó, potser et sorprens, potser et mostra una imatge que no t'agrada però que és real i que intentes negar.

Tingui o no tingui raó, el més important és que per ell és la seva realitat i així és com dona significat al que fas i al que deixes de fer. Molt bé, ara anem un pas més enllà. Com vols que et vegi? Com vols que et recordi? Com vols que parli de tu als amics?

Ara ha arribat el moment d'inspirar. El teu fill no farà el que li diguis, farà el que facis. Vols que et recordi com un pare amorós? Ja ho ets? No hi ha millor manera de comunicar que sent coherent entre el que es diu i el que es fa.

De vegades ens oblidem que som pares les vint-i-quatre hores del dia i que tenim els nostres fills mirant-nos, observant-nos i jutjant-nos a tothora. De vegades ens oblidem que la millor manera de transmetre un missatge als fills és amb l'exemple. De vegades no som conscients del que transmetrem i de l'impacte que té en els fills i en tota la dinàmica familiar.

De vegades ens queixem que els fills no ens escolten, però i tu? Els escoltes? Què veuen en tu? El que ells vegin en tu serà el que donaran per bo.

Una cosa més: ja sé que em diràs que veuen un pare treballador i esforçat i que ells no ho copien, això. No pateixis, és un model que quedarà i al que acudirán en algun moment. Tu sigues inspirador, un exemple, quan ho necessitin el recuperaran.

Per a qualsevol dubte o consulta envia'ns un correu a:
somi@comuandorra.ad